

สมาชิกในกลุ่ม

@bgbear.free



- 1.นางธรรมมะ เจริญ 571031321103
- 2.นางสาวอมรัตน์ ติระวัฒนศักดิ์ 571031321104
- 3.นางสาวจรุณี เค้างิ้ว 571031321107
- 4.นางสาววราภรณ์ แก้วปัดถา 571031321111
- 5.นางพัฒนา สังกัดกลาง 571031321113
- 6.นางสาวอารยา พลีสดี 571031321079



ประเภทของหลักสูตร

ประเภทของหลักสูตรหรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่า รูปแบบของหลักสูตร ในปัจจุบันมีผู้กำหนดประเภทของหลักสูตรออกเป็นหลายประเภท แล้วแต่แนวคิดของแต่ละคน ซึ่งมีความหมายที่ตรงกันคือ เพื่อให้ประสบการณ์กับผู้เรียน แต่การกำหนดประเภทของหลักสูตรว่าเป็นประเภท ไก่นั้นขึ้นอยู่กับ การตอบสนองผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนการสอน และสถานการณ์ต่างๆที่เหมาะสม การที่จะเลือกใช้หลักสูตรประเภทใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์และจุดมุ่งหมายปลายทางของการจัดการศึกษา ในแต่ละประเภทและระดับการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งประเภทของหลักสูตรอาจแบ่งได้คือ ประเภทที่ยึดเอาสาขาวิชาและเนื้อหาวิชาเป็นหลัก

1.1 หลักสูตรแยกรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา

1.2 หลักสูตรสหพันธ์หรือหลักสูตรสัมพันธ์วิชา

1.3 หลักสูตรหลอมรวมวิชา เป็นหลักสูตรที่นำเอาวิชาที่มีความใกล้เคียงกันมาหลอมรวมกัน

1.4 หลักสูตรแกนวิชา เป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อการรวบรวมเนื้อหาความรู้และประสบการณ์ให้มีความสัมพันธ์และผสมผสานกันแต่มีวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นวิชาหลักหรือวิชาแกน

2. หลักสูตรที่ยึดเอาผู้เรียนเป็นหลัก

หลักสูตรชนิดนี้เป็นหลักสูตรที่ได้ยึดถือมานาน ซึ่งจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จึงต้องยึดถือเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2.1 หลักสูตรที่ใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นหลักสูตรที่ว่าด้วยการที่ว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความแตกต่างกันไป

2.2 หลักสูตรประสบการณ์ ใช้กันมากในการจัดหลักสูตรระดับประถมศึกษา หลักสูตรประเภทนี้อยู่บนพื้นฐานที่ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับมา ซึ่งเป็นบ่อเกิดของการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.3 หลักสูตรบูรณาการ เป็นหลักสูตรที่นักพัฒนา ได้นำมาใช้ในหลักสูตรประถมศึกษา ด้วยการมุ่งหวังว่า ประสบการณ์ที่จัดไว้ในหลักสูตร เป็นการทำให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการดำรงชีวิตการจัดประมวลประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เห็นสมควร ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น

3. หลักสูตรที่ยึดเอากระบวนการทางทักษะเป็นหลัก
หลักสูตรประเภทนี้จะมุ่งเน้น ในการพัฒนาทักษะของ
กระบวนการเรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้
ของผู้เรียนอย่างมีระบบ เช่น การจัดหลักสูตรทักษะทาง
คณิตศาสตร์ และหลักสูตรทักษะทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งยึด
การฝึกทักษะ ให้กับผู้เรียน ด้วยการให้ผู้เรียนได้คิดค้น
คว้าความรู้ และฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นทักษะ การกำหนด
หลักการและความรู้ ให้กับผู้เรียนจะเป็นเพียงการเสนอ
แนวทางเท่านั้น ส่วนผลการศึกษาปฏิบัติและการฝึกฝนจะทำให้
ผู้เรียนได้เรียนรู้และค้นพบสิ่งใหม่ๆเอง ดังนั้น หลักสูตร
กระบวนการทางทักษะจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มี
ทักษะในการเรียนและสามารถควบคุมตนเองได้

ในขณะที่เดียวกันการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้จะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและลักษณะของเนื้อหาวิชาด้วย ดังนั้นหลักสูตรแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกัน ในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

1. จุดกมายนั้นในเรื่องที่ต่างกัน
2. เนื้อหาวิชาที่นำมาบรรจุ ในหลักสูตร ใช้เกณฑ์การเลือกต่างกัน
3. การจัดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ยึดหลักต่างกัน
4. เน้นวิธีการสอนและการเรียนที่แตกต่างกัน
5. เน้นการประเมินผลกาเรียน ในประเด็นต่างกัน ตามจุดหายของหลักสูตรแต่ละแบบ

รูปแบบของหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันมีหลายรูปแบบ แต่ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป 6 แบบซึ่งแต่ละรูปแบบมีลักษณะสำคัญ จุดเด่น และจุดด้อย ดังต่อไปนี้

1หลักสูตรแบบรายวิชา (Subject Curriculum)ลักษณะสำคัญ จุดหมายของหลักสูตร เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ความแม่นยำทางวิชาการ

2หลักสูตรแบบกว้าง หรือแบบหมวดวิชา (Broad-fields Curriculum)ลักษณะสำคัญ จุดหมายของหลักสูตร มุ่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนรอบ

3.หลักสูตรแบบแกน (Core Curriculum)ลักษณะสำคัญ จุดหมายของหลักสูตร

4.หลักสูตรแบบกิจกรรมและประสบการณ์ (Activity and Experience Curriculum)

ลักษณะสำคัญ จุดหมายของหลักสูตร เน้นผู้เรียนไปตามความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน

ประเภทของหลักสูตร

ชื่อประเภทและรายละเอียด	ข้อดี	ข้อจำกัด
<p>1. หลักสูตรเนื้อหาวิชา หรือแบบรายวิชา (Subject Curriculum) เป็น หลักสูตรที่ถือ ว่าเป็นที่รู้จัก เป็นการจัดการศึกษาที่มี ประโยชน์ สำหรับเสรีชน คือ วิชาศิลปะ ศาสตร์ 7 วิชา (Seven Liberal Arts) ซึ่ง ได้แก่ ไวยากรณ์ ศิลปะ การพูด ตรรกวิทยา คณิตศาสตร์ เรขาคณิต และดนตรี (เบญจ วรณ กีสุขพันธ์ และคณะ 2553, 88) การ จัด หลักสูตรและการสอนยึดเอาการ ถ่ายทอด เนื้อหาสาระความรู้ของวิชา ต่างๆ และ ความรู้ในแต่ละวิชาถูก จัดไว้เพื่อการถ่ายทอด อย่างมีระบบ ระเบียบ (บุญเลี้ยง ทุมทอง , 2553 : 133)</p>	<p>1. จัดเนื้อหาวิชาไว้ตามลำดับอย่าง เป็นระบบ ระเบียบและเป็นชุดทา ให้ผู้เรียนมีระบบ ใน การคิด ช่วย ให้ผู้เรียนพัฒนาทางสติปัญญา รวดเร็วขึ้น</p> <p>2. ง่ายต่อ การวางแผนและการ สอนของครู</p> <p>3. เนื้อหาจัดวางอย่าง เป็นระบบ ทา ให้วัดผลง่าย</p> <p>4. เหมาะสำหรับการถ่ายทอด วัฒนธรรม (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553:135-136)</p>	<p>1. ให้ความสำคัญแก่เนื้อหาวิชาอย่าง เดียวทา ให้ไม่สามารถสนองความ ต้องการทาง จิตวิทยาของผู้เรียนได้ และไม่ส่งเสริมความ เจริญทางจิต ใจ</p> <p>2. หลักสูตรรายวิชาทา ให้การเรียน การสอน ไม่สัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับ วิชาการเรียนรู้ใน แต่ละวิชาสิ้นสุดและ เบ็ดเสร็จ ในแต่ละ รายวิชา (เบญจวรณ กีสุขพันธ์และคณะ, 2553 : 89)</p> <p>3. ไม่สามารถเพิ่มเนื้อหาเข้ากับ ปัจจุบัน และ ถ้าจะเพิ่มก็เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากมีวิชาต่างๆ มาก</p> <p>4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งถ่ายทอดเนื้อหา สาระ การเรียนรู้ใช้วิธีการอธิบาย ทา ให้เกิดการ เรียนรู้แบบเฉื่อยชา ผู้เรียน ไม่มีส่วนร่วม ใน การเรียนรู้ (บุญเลี้ยง ทุมทอง 2553 : 136)</p>

ชื่อประเภทและรายละเอียด	ข้อดี	ข้อจำกัด
<p>2. หลักสูตรแบบสัมพันธ์วิชา หรือ หมวดวิชาแบบกว้าง(Broucl Fielcls Currieulum) เป็นหลักสูตรที่นำเอา เนื้อหาวิชาของวิชาต่าง ๆ ที่ สอดคล้องหรือ ส่งเสริมกันมาเชื่อม โยงเข้าด้วยกันแล้วจัด สอนเป็น เนื้อหาวิชาเดียวกัน (บุญเลี้ยง ทุม ทอง 2553 : 137) เช่น หมวดวิชาสังคมศึกษาประกอบ ด้วยวิชา ภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและ ศิลธรรม เป็นต้น</p>	<p>1. ทำให้การบริหารหลักสูตรมีความ ความคล่องตัวยิ่งขึ้นเพราะ ในหมวดวิชาหลัง ๆ มี วิชาต่าง ๆ หลายวิชาด้วยกัน สามารถ เชื่อม โยงเนื้อหาวิชาได้สะดวกขึ้น 2. มีลักษณะเนื้อหาวิชากว้างขวาง ทำให้ครูมี เสรีภาพ ในการสอน มากขึ้นกว่าเดิม พร้อม กันนี้ เป็นการสร้างความร่วมมือร่วม ใจ ของครู ในการดำเนินการสอน ให้ มากยิ่งขึ้น 3. ขจัดปัญหา ในเรื่องการสัมพันธ์ ระหว่าง วิชาเพราะหมวดวิชาที่มี ขอบเขตกว้างขวาง กว่าเดิม วิชา ต่างๆ ที่มีลักษณะวิชาคล้ายคลึง กันและพอที่จะสัมพันธ์กันได้จะถูก นำมา รวมกัน ในหมวดวิชาเดียวกัน</p>	<p>1. ความรู้ที่ได้รับตามหลักสูตรแบบนี้ กว้างทำให้ผู้เรียนไม่มีความแม่นยำ ในความรู้ 2. การรวมวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันอาจ ไม่ได้ ช่วยให้เกิดการประสานสัมพันธ์ ความรู้อย่าง แท้จริง เพียงแต่นำเอามา รวมกันไว้แล้วจัด หมวดหมู่ใหม่เท่านั้น จึงไม่กระตุ้นให้ผู้เรียน อยากเรียน 3. การปล่อยให้ครูเป็นผู้ดำเนินการ ใช้ หลักสูตรฝ่ายเดียวไม่อาจประกันได้ว่า ผู้เรียน จะได้รับเนื้อหาสาระและ ประสบการณ์ ครบถ้วนตามที่ผู้จัด หลักสูตรต้องการ (บุญเลี้ยง ทุมทอง , 2553 : 143)</p>

ชื่อประเภทและรายละเอียด	ข้อดี	ข้อจำกัด
<p>3. หลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม (Social Process and life Function Curriculum) เป็นหลักสูตรที่รวบรวมความรู้ ไว้เป็นหนึ่งเดียวโดยยึดกิจกรรมต่าง ๆ ของคนในสังคม ยึดเอาสังคมและชีวิตจริงของเด็กเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (บุญเลี้ยง ทุม ทอง, 2553 : 142) เป็นการเตรียมตัวเด็กมีส่วนร่วมในสังคมและวัฒนธรรมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาในหลักสูตรกับชีวิตจริงและสภาพสังคม เน้นหน้าที่ทางสังคม กระบวนการทางสังคม (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์, 2553 : 90)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยพัฒนาทางด้านความคิดและช่วยให้ เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ได้รับรู้มากขึ้นทา ให้เกิดแรงบันดาลใจการเรียนรู้สูง 2. ช่วยส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ได้เพราะสิ่งที่เรียนเกี่ยวข้องกับสังคม (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553 : 143) 3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อสังคมมาก (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์, 2553 :90) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดความสมบูรณ์ในสาระหลักสูตรของ เนื้อหา เพราะหลักสูตรเน้นความสนใจ ในทางปฏิบัติของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ 2. มีความยากลำบาก ในการจัดเนื้อหาสาระ ให้มีความสัมพันธ์และต่อเนื่อง ทั้งในความคิด และความกว้าง 3. ความรู้สึก วมเห็นต่างกับสังคมที่เรียนรู้จาก หลักสูตรแบบแผนเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ ชีวิตจริงในสังคมเท่านั้น จึงไม่มีเครื่องประกัน ว่าผู้เรียนจะเป็นบุคคลที่มีคิ ุณสมบัติครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์และคณะ, 2553 :90)

ชื่อประเภทและรายละเอียด	ข้อดี	ข้อจำกัด
<p>4. หลักสูตรแบบแกน(Core curriculum) เป็นหลักสูตรที่ประสานสัมพันธ์เนื้อหาวิชา ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยมีวิชา ใดวิชาหนึ่งหรือ กลุ่มวิชาหรือเป็นแกนมุ่งตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (ประสาธ เนิองเฉลิม, 2553: 25) ส่งเสริม การเรียนรู้แบบ Active Learning สิ่งที่เรียน จะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และชีวิตของผู้เรียนเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงชีวิตความเป็นอยู่มาสัมพันธ์กับการเรียนรู้ได้ บทบาท ครูจะเปลี่ยนไปเป็นผู้คอย ให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาทั้งเป็นรายบุคคล หรือรายหมู่ (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553 : 146 – 147)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยพัฒนาทางด้านความคิด และช่วยให้ เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ได้รับรู้มากขึ้นทา ให้เกิดแรงบันดาลใจการเรียนรู้สูง 2. ช่วยส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเอาความรู้ไป ใช้ในชีวิตจริง ได้เพราะสิ่งที่เรียนเกี่ยวข้องกับสังคม (บุญเลี้ยง ทุมทอง, 2553 : 143) 3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อสังคมมาก (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์, 2553 :90) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. หากมีคู่มือหลักสูตรและอุปกรณ์การสอน ไม่เพียงพอก็จะเกิดความลำบาก ในการสอน ตามหลักสูตรทา ให้ครูแยกวิชาออกจากกัน ตามความเคยชินทา ให้ขาดการผสมผสาน ด้านความคิด 2. การเรียนการสอนต้อง ใช้อุปกรณ์มาก (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์และคณะ, 2553:91)

ชื่อประเภทและรายละเอียด	ข้อดี	ข้อจำกัด
<p>5. หลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum) เป็นหลักสูตรที่รวมประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ประสบการณ์ดังกล่าวเป็นประสบการณ์ที่คัดเลือกจากหลากหลายสาขาวิชาจัดเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่ของประสบการณ์โดย การบูรณาการ เนื้อหาเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์และต่อเนื่องมีรูปแบบบูรณาการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การบูรณาการภายในหมวดวิชาเป็นการนำเอาเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ เข้ามาอยู่ภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน 2. การบูรณาการภายในหัวข้อหรือโครงการเป็นการนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ของวิชาหรือหมวดวิชาตั้งแต่ 2 วิชา หรือ 2 หมวดวิชานั้นให้มาผสมผสาน กัน ในลักษณะที่เป็นหัวข้อหรือโครงการ) 3. การบูรณาการโดยผสมผสานสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและสังคมเป็นการผสมผสานเหมือนรูปแบบภายในหมวดวิชาและการผสมผสานภายใน หัวข้อหรือโครงการนี้จะเน้นการแก้ปัญหา ชีวิตประจำวันของผู้เรียนชุมชนสังคม (ประสาธต์ เนื่องเฉลิม , 2553 : 26-27) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน ทำให้สะดวกต่อการค้นหาและ การเรียนรู้ 2. เป็นหลักสูตรที่เน้นการดำรงชีวิตในปัจจุบันและสิ่งแวดล้อมรอบตัว 3. สนองตอบความต้องการของผู้เรียนเพราะ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 4. ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้การตัดสินใจ การ แก้ปัญหา 5. เป็นหลักสูตรที่เน้น ให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ต่างๆ ที่จำเป็น 6. ทำให้ผู้เรียนมีความรู้หลากหลาย (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์และคณะ, 2553 : 92) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนขาดความรู้และประสบการณ์ในการ ใช้หลักสูตรอย่างถูกวิธี ผู้สอนยึดติดอยู่กับ การสอนระบบเดิม 2. ผู้สอนขาดทักษะ ในการถ่ายทอดความรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 3. กิจกรรมและเทคนิค ในการสอนที่ผู้สอน นั้นยังไม่เหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร (เบญจวรรณ กีสุขพันธ์และคณะ, 2553 : 92)